

Kde se bere sníh?

Barbora Dobrovolná (2. A)

Sníh – bílá hmota tající na slunci, mrazivá na dotek a padající shůry. Radost zimy.

Přemýšleli jste někdy, zdali v nějaké galaxii žijí i jiní tvorové? Asi se mě ptáte: „Proč to sem plete? Co má sníh společného s jinou civilizací?“ Popravdě, mají toho společného více, než si myslíte. Poslouchejte můj příběh.

V jednom starobylém městečku žili dva sourozenci – Ota a Monika. Byly to obyčejné zvědavé děti, ale jednu zvláštnost měly. Byla jim nepříjemná zimní doba s vším tím sněhem, rampouchy, jinovatkou a náledím.

Jedné noci se oběma sourozencům zdál podivný sen, v kterém se ocitli na neznámé planetě. Tato planeta byla bílá, pokrytá sněhem a ledem. Sourozenci z toho nadšení nebyli, ale vydali se hledat nějaký život. Po dlouhém vyčerpávajícím pochodu hlubokým sněhem uviděli ledovou bránu, kterou prošli.

Ocitli se na velikém náměstí. Všude okolo stály domy, obchody a různé honosné budovy. Uprostřed se nacházelo obrovské kluziště. Na něm bruslily podivné postavy. Byly huňaté, bílé, ale nezdály se nebezpečné, jelikož měly na tváři dobrácký úsměv. Děti se k nim opatrně přiblížily. Najednou se na ně obrátila jedna z bytostí. Dobrácký úsměv zmizel a slovy ve svém jazyce povolala stráž. Děti se ulekly a chtěly utéct, ale jen co se otočily, stály proti strážím. Ty je odvedly do bělostné alabastrového paláce za vládkyní planety.

Usmála se na ně a řečí, které rozuměli, pronesla: „Čekala jsem na vás. Jsem vládkyně Ujsnika a slyšela jsem o vaší nelibosti vůči všemu zimnímu. Tato planeta je zásobárna sněhu pro všechny planety. Mé poslání je dělat dětem radost v podobě sněhu. Jste asi jediní, kteří nemají sníh rádi.“ Poté je zavedla do mušelínově bílé komnaty. V ní stály tři velké kádě a zvláštní přístroj. „V první kádi se nacházejí třepytky, proto se sníh na slunci tolik blyští. Ve druhé kádi je voda. Z té vzniká ona mrazivá hmota, která se vytváří v tomto přístroji. A v té poslední – třetí kádi se nachází bílá barva. Tou se průhledný sníh obarví,“ začala vysvětlovat Ujsnika. Děti byly ze všech nových informací vykulené.

Poté pokračovaly do sousedního krásného velikého mrazivého pokoje. Zde stál mixér a ještě jedna, největší kád'. Vytvořený a se všemi přísadami smíchaný sníh byl uložen právě do této čtvrté kádě. Všude se míhala spousta pracovitých skřítků. A na roznášku čekali roztomilí andělíčky. Když to všechno děti uviděly, polil je stud. Jak mohly být tak hloupé a nemít rády sníh! Z toho, co viděly, byly nadšené.

A vtom se probudily. Protřely si oči a uviděly vzkaz. Napsala ho mrazovým perem královna Ujsnika na okno jejich pokoje. Ota s Monikou se na sebe překvapeně podívali, vyskočili z postelí, natáhli si teplé oblečení a vyběhli se ven koulovat.